

Vertrouw jij de liefde?

**Wat is 'liefde' eigenlijk?
Wat bedoelen we dan?**

Er zijn zoveel verschillende vormen van liefde.

Liefde voor je partner, je kind, je huisdier, lekker eten, zon en zee, de talloze keren dat je zegt: 'ik hou van...'
Tuinieren, op vakantie gaan, geld uitgeven, snelle auto's, langzame wandelingen, stilte, noem maar op.

Liefde gebruiken we als verzamelwoord voor liefhebberijen, beschermende zorg, diepgaande vriendschap en hartstochtelijke affaires.

Welk vertrouwen hebben we eigenlijk in de liefde?

Ons vertrouwen in de liefde varieert eigenlijk mee met de verschillende betekenissen van 'liefde'.

Valt het eten tegen, dan is er morgen weer een dag.

Valt 'de liefde' tegen dan moet je voorlopig zonder zielsverwant verder, dat is een hard gelag.

En als de beschermende zorg tegenvalt, dan sta je aan het begin van je leven al met 1-0 achter door je moederwond.

Als jij niet genoeg voeding, bescherming en bekrachtiging kreeg als kind, dan wordt je basisvertrouwen beschadigt.

Het vertrouwen in jezelf.

Het vertrouwen in de ander.

Het vertrouwen in het leven zelf, dat je allerlei groeikansen geeft.

En het vertrouwen in een hogere macht.

Al deze vormen van vertrouwen lopen schade op.

Je krijgt vanaf het begin af aan een dosis wantrouwen, onzekerheid en minderwaardigheidsgevoel mee.

Alles wat je moeder niet heeft ontvangen (en wel nodig had), kan ze jou niet geven.

Alles wat je vader niet heeft ontvangen (en wel nodig had), kan hij jou niet geven.

Ouderlijke zorg en liefde krijgen dan zelfzuchtige kantjes, om de eigen pijn en het gemis te compenseren (wat op deze manier niet werkt).

Dat gaat ten koste van het kind.

Er ontstaat een moederwond.

Er is een leuke Engelstalige tekst, die die

scherpe kantjes van persoonlijk gebrek aan de kant van ouders en verzorgers uitlicht:

“Love for a child is to know that it is happy, and to know that it is loved.”

‘To know that it is loved’ betekent: weten dat er van het kind gehouden wordt.

Wie dat doet, is minder van belang dan de aanwezigheid van liefde.

Dat er liefde is, de voeding, bescherming en bekrachtiging, dat een kind wordt omringd door liefde, dat is waar het om draait.

Hieruit spreekt een onbaatzuchtigheid.

Hierin klinkt geen enkele zelfzucht meer door.

Hoe nodig heb jij je kind?

Hoe nodig was jij als kind voor je moeder? Of vader?

In het salomonsoordeel komt onbaatzuchtigheid ook terug.

Je kunt het nalezen in de Bijbel: 1Kon3:16-27.

Het verhaal is als volgt:

Twee prostituees verschenen voor de wijze koning Salomo.

De vrouwen woonden in hetzelfde huis en hadden ongeveer gelijktijdig het leven geschonken aan een zoon. Een van de kinderen was helaas overleden, toen de eigen moeder er 's nachts ongemerkt op ging liggen. Beide vrouwen eisten het overlevende kind op als hun echte zoon.

Koning Salomo moest in deze moeilijke zaak bepalen wie van de vrouwen de echte moeder was.

Een onmogelijke zaak en dus sprak koning Salomon: “Breng mij een zwaard.”

En koning Salomo gaf opdracht het levende kind in tweeën te hakken en ieder de helft te geven.

De echte moeder smeekte de koning om het kind niets aan te doen en het aan de andere vrouw te geven. De ander zei: "Als ik het niet krijg, krijg jij het ook niet! Hak het maar doormidden!"

Salomo gaf toen opdracht de eerste vrouw het kind te schenken, omdat hem duidelijk was geworden dat zij de moeder moest zijn. Zij had immers nog liever dat het kind naar een andere vrouw ging, dan dat het gedood werd. Dit wijze oordeel kwam bekend te staan als het 'salomonsoordeel'.

Er is nog een hogere uitdrukking van vertrouwen en liefde mogelijk. Dat is deze:

"Vertrouwen ontvangt, liefde geeft.

Niemand zal kunnen ontvangen zonder vertrouwen.

Niemand zal kunnen geven zonder liefde.

(...)"

Met het venijn in de staart, want de tekst sluit af met:

"Want als iemand niet uit liefde geeft, heeft hij zelf niets aan wat hij gegeven heeft."

(Evangelië volgens Filippus (NHC II.3, 45 vlg. Schenke c.s.)

Bij Filippus zijn liefde en vertrouwen twee zijden van dezelfde medaille.

Pas als je vertrouwt, kun je werkelijk ontvangen.

Pas als er sprake van liefde is, kun je werkelijk geven.

Wat is dan een werkbare definitie van liefde?

Voorlopig kies ik deze:

Liefde is de wil om jezelf te verruimen en in te spannen met als doel je eigen ontwikkeling en die van de ander te stimuleren (M. Scott Peck).

Dus: Liefde is actie en doelgerichtheid voor de positieve ontwikkeling en groei van jezelf en de ander.

Lichamelijk, emotioneel, mentaal en spiritueel: de groei en ontwikkeling van alle menselijke facetten.

En, vertelt Filippus verder, elke gift zonder liefde is helemaal geen gift.

Ken uzelve: geef je werkelijk, als je iets geeft? Uit liefde? Of wil je tegelijkertijd iets voor jezelf om een of ander gebrek te compenseren?

Of in een eigen behoefte te voorzien? Dat de ander blij met je is, naar je lacht, je leuk vindt, omdat jij...

Misschien is het beter direct de koe bij de horens te vatten en juist naar het gemis in jezelf te (leren) (durven) kijken.

Het te accepteren, aanvaarden, te voelen, te snappen wat je wel nodig hebt en het jezelf te geven.

Ben je je leven gestart met wantrouwen, dan kun je niet of nauwelijks ontvangen. Dan zit de deur op slot, de muren zijn hoog opgetrokken en je innerlijke groei stagneert.

Het enige dat je hieruit redt, is jouw verlangen naar heelheid, omdat jij diep van binnen wel weet

hoe het allemaal bedoeld is te zijn.

Ook je wantrouwen kun je in je aandacht nemen, accepteren, ervaren en het ontstaan ervan ontrafelen vanuit je biografie.

In die scharniermomenten van verkeerde zorg ligt tegelijkertijd de oplossing om jezelf de zorg te geven voor je oude pijn, die je nog steeds met je meedraagt.

Jij kan jezelf liefde geven, waardoor je vertrouwen gaat toenemen, waardoor je meer liefde kan geven aan jezelf, waardoor... enzovoorts.

Onvoorwaardelijke liefde is pas mogelijk als er geen gebrek meer is.

Volmaakte liefde is volkomen gericht op de groei en behoeften van de ander en verrijkt tegelijkertijd de gever.

Deze vorm van liefde komt altijd bij je terug, omdat deze vorm van liefde je nooit verlaat.

Onvoorwaardelijke liefde is geen eenrichtingsverkeer, onvoorwaardelijke liefde vermeerdert zichzelf. Onvoorwaardelijke liefde is als een boemerang, je ontvangt volledig wat je geeft op het moment dat je geeft, omdat deze liefde onuitputtelijk is.

En uiteindelijk begint het opbouwen van vertrouwen door een kind bij het krijgen van onvoorwaardelijke liefde.

Dan sta je met 1-0 voor, omdat het fundament van je leven rust op een onverwoestbaar vertrouwen.

Hoe staat het met jouw vertrouwen?

Laat het weten in een reactie!